

(শিশু শিতান)

পাহাৰখনেও কান্দে

কাশ্যপ গগৈ, দশম শ্ৰেণী, শিৱসাগৰ

বতৰটো গোমা,

কলহৰকাণে ঢলা বৰষুণজাকে পাহাৰখন তিয়াই পেলালে,

ৰঙামাটিবোৰ পানীৰ লগত মিহলি হৈ লুঙলুঙীয়া বাটটোৰে বৈ আহিলে,

কাষেৰে নিগৰিলে নদীৰ বুকুৰে নিৰ্মল অশ্ৰু

পাহাৰৰ বুকুৰ পৰা এটা এটাকৈ সম্পত্তি খহিল।

পাহাৰখনলৈ চাই চৰাই এজনীয়ে ভাবিলে "আজি পাহাৰৰ অসুখ, তাৰ কলিজা ফাঁটি তেজ ওলাইছে।"

উৰি যোৱা চৰাইজাকৰ লগত সেইজনীও উৰি গ'ল

হয়, নিজ সম্পত্তিবোৰ হেৰুৱাই দুখতে পাহাৰখনৰ কলিজা ফাঁটি তেজ নিগৰিছে,

বিচাৰি উভতাই আনিব পৰা নাই কাকো;

কাষেৰে মনে মনে বৈ আহিল নীলা অশ্ৰু

সেইবাবে

এৰা, নীলা অশ্ৰু

কাৰণ, পাহাৰ মানুহ নহয়,

নহয়, বৰবৰ আৰু মানৱীয় প্ৰমূল্য হেৰুওৱা মানুহ।
